

+

**ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΑΓΙΟΝ ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΚΝΑΝΑΝ,
ΤΟΝ ΑΘΗΝΑΙΟΝ & ΚΗΠΟΥΡΟΝ
(οὔ ἡ μνήμη τῇ 30ῇ Ἰουνίου-9ῇ Ἰουλίου)**

**Ἐποιήθη
ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος**

*** βιη' * 2018 ***

**ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΑΓΙΟΝ ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΚΝΑΝΑΝ**

* * *

Μετὰ τό, Εὐλογητός, ὁ ψαλμός 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου.

Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

τό, Θεὸς Κύριος καὶ τὰ Τροπάρια

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Καλλιεργήσας τῆς ψυχῆς σου τὸν κῆπον,
τῇ ἐπομβρίᾳ Μιχαὴλ Παρακλήτου,
γενναίως ὡμολόγησας θεότητα Χριστοῦ,
καὶ κατεμυκτήρισας,
τὴν ἀπάτην τῆς Ἀγᾶρ,
ὅθεν ἀποτέτμησαι
τὴν ἁγίαν σου κάραν,
καὶ κληρονόμος γέγονας εὐθύς,
τοῦ Παραδείσου, τοῦ κήπου μακάριε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι,
εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους;
οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα ἐκ σοῦ,
σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ,
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶπα ὁ Ν' ψαλμός·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

«Φρόνημα μαρτυρικόν, Μιχαήλ, ἡμῖν δίδου. Ἀ(θανάσιος)».

Ὡιδὴ α'. Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Φυλάξας τὴν πίστιν σου Μιχαήλ, τὴν κάραν ἐτμήθης, καὶ εἰσῆλθες στεφηφορῶν, εἰς κῆπον τοῦ θεοῦ Παραδείσου, ἔνθα Χριστὸν καθορῶν ἡμῶν μνήσθητι.

Ῥεόντων παρεῖδες τὰς ἡδονάς, ποθῶν ἀπεράντως, ἐνωθῆναι τῷ Ἰησοῦ, παρ' ὧν νῦν ἰστάμενος δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Μιχαήλ μάρτυς ἔνδοξε.

Οὐδόλως πεφόβησαι Μιχαήλ, βασάνους ἀπίστων, ἀλλ' ἐχώρησας εὐσθενῶς, πρὸς ταύτας ἡμᾶς αἰεὶ διδάσκων, ὁμολογεῖν ὀρθοδόξως τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ναοὺς ἡμᾶς δεῖξον τοῦ σου Υἱοῦ, Πανάμωμε Κόρη, ἱκεσίαις σου μητρικαῖς, σεπταῖς ἀρεταῖς κεκοσμημένους, καὶ ἀενάου εὐχῆς ἐργαστήρια.

Ὡιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἡ ψυχῆς σου ἀπλότης, καὶ ἡ στερῶν ἐνστασις, σύνδρομοι ἐφάνησαν Μάρτυς, πρὸς τὴν σὴν ἄθλησιν, καὶ σὲ ἐνίσχυσαν, μὴ φοβηθῆναι τὸ ξίφος, δι' οὗ στέφος εἴληφας, τὸ ἀμαράντινον.

Μιχαὴλ ἀθλοφόρε, νεανικῶς ἅπαντα, τὰ παρόντα χοῦν ἐλογίσω, διὰ τὸν Κύριον· ὅθεν ἀξιώσον, τοὺς ἄθλησίν σου τιμῶντας, στρέφειν πρὸς οὐράνια, τὸν νοῦν ἀείποτε.

Ἀγγελώνυμον κλῆσιν, πεπλουτηκῶς Ἄγιε, διὰ τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, ἀγγέλων σύσκηνος, ἀξίως γέγονας, ἔνθα τῶν σὲ ἀνυμνούντων, πλήρου τὰ αἰτήματα, εὐχαῖς ἀγίαις σου.

Θεοτοκίον

Μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν, πρὸς τὸν Θεὸν Ἄνασσα, ὑπὲρ τῶν πιστῶς δοξαζόντων καὶ ἀνυμνούντων σε, ὅπως τὴν ἄφεσιν, παράσχῃ πάντων πταισμάτων, ἅπερ ὡς ἀδύναμοι, ἐξαμαρτάνομεν.

Διάσωσον, τῶν προσβολῶν ἀρχεκάκου, Μιχαὴλ γενναιοφρόν τοὺς πόθῳ γεραίροντας, τὴν ἄθλησίν σου τὴν στερῶν, ταῖς εὐχαῖς σου πρὸς τὸν Δεσπότην.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ
ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Τὸν κῆπον ψυχῆς, σοφῶς ἐκαλλιέργησας, ἀγάπη Χριστοῦ,
ποτίζων τοῦτον Ἄγιε, διὸ πλήρης χάριτος, τὸ μαρτύριον
Μιχαὴλ ὑπέμεινας, πρεσβεύων νῦν ὑπὲρ πιστῶν,
Νεομαρτύρων τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἄγαρ πλάνην ἐξήλεγξας, Μιχαὴλ γενναίως καὶ
συνηρίθμῃσαι, τῶν Μαρτύρων θεαῖς τάξεσι, ἔνθα καὶ ἡμᾶς
ἐλθεῖν ἀξίωσον.

Ῥωμαλέω φρονήματι, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον ἀνεκήρυξας, ἥς
ἐργάτας δείξον Ἄγιε, Μιχαὴλ τοὺς πίστει σε γεραίροντας.

Τῇ σοφίᾳ τοῦ Πνεύματος, Μιχαὴλ ἀπίστων μωρίαν ἥλεγξας,
ἥς σοφίας ἡμᾶς ἔμπλησον, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην ἱκεσίαις
σου.

Θεοτοκίον

Ὑπεράγαθε Δέσποινα, σκέπασον τοὺς ὅσοι σε
μεγαλύνουσιν, ἐκ βελῶν τοῦ πολεμήτορος, τούτων τὴν
πικρίαν ἀφανίζουσα.

Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ῥῦσαι πειρασμῶν, Μιχαήλ τοὺς φιλομάρτυρας, ἐνισχύων
ταῖς ἀγίαις σου εὐχαῖς, καὶ τὴν νίκην, κατ' ἐχθρῶν ποικίλων
χάρισαι.

Ἰλεων ἡμῖν, τὸν Δεσπότην δεῖξον Ἄγιε, ὅπως παρίδῃ
ἁμαρτήματα πολλά, ἅπερ ἀφόβως, καθ' ἐκάστην
διαπράττομεν.

Κόσμου τὰ τερπνά, Μιχαήλ μὴ λογισάμενος, δὸς καὶ ἡμᾶς
αὐτὰ καταφρονεῖν, καὶ ὀλοψύχως, ἀγαπᾶν μόνον τὸν
Κύριον.

Θεοτοκίον

Ὅταν ὁ Χριστός, μέλλῃ κρίνειν κόσμον ἅπαντα, τότε
Πανάμωμε ἱκέτευε Αὐτόν, μὴ ἀπορρίψῃ, εἰς τὴν γέεναν τοὺς
δούλους σου.

Ὡιδὴ Σ'. Τὴν δέησιν.

Νεότητα, τῷ Κυρίῳ δέδωκας, ὡς πανεύοσμον θυμίαμα
Μάρτυς, ὅθεν ἐστώς, Μιχαήλ σὺν Ἀγίοις, ἐν Παραδείσῳ
τρυφῆς πάντων μνήσθητι, τὴν μνήμην σου τὴν ἱεράν,
ἐκτελούντων ἐν ὕμνοις καὶ ᾠσμασι.

Μακάριος, τὸν γλυκὺν Παράδεισον, Μιχαήλ κληρονομήσας
ἐφάνης, οὐπερ ἡμῖν, μετασχεῖν ἀξιώσας, καθικετεύων
Χριστὸν ὡς φιλάδελφος, τὸ ἔσχατον τῶν ἐφετῶν, καὶ Ἀγίων
ἁπάντων ἐντρούφημα.

Ἰέρευσας, σεαυτὸν ὡς πρόβατον, Μιχαήλ καὶ οὐρανοῖς
ἀνηρπάγῃς, βλέπων ἀεὶ, τηλαυγῶς τὸν Δεσπότην, Οὐπερ

τὸν πόθον ἡμῖν ἐγκατάστησον, τοῦ αἵρειν ἐν ὑπομονῇ,
μαρτυρίου σταυρὸν συνειδήσεως.

Θεοτοκίον

Χαρίτωσον, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, Θεοτόκε μητρικῇ
σου ἀγάπῃ, ἐν πειρασμοῖς, οὓς ἐχθρὸς ἐξυφαίνει, ἐπιθυμῶν
φθονερῶς ἀποσκίρτησιν, Υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ, Οὗ
ποθοῦμεν τὸ πάμφωτον πρόσωπον.

Διάσωσον, τῶν προσβολῶν ἀρχεκάκου, Μιχαὴλ
γενναιόφρον τοὺς πόθῳ γεραίροντας, τὴν ἄθλησίν σου τὴν
στερῶν, ταῖς εὐχαῖς σου πρὸς τὸν Δεσπότην.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ’
ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα
μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Μιχαὴλ νεομάρτυς πανένδοξε, ὡς ἀρνίον σφαγεῖς
ἀναδέδειξαι, κληρονόμος, τοῦ Παραδείσου, βλέπων τὸν
Χριστόν, πρὸς Ὅν τὰς δεήσεις τῶν πιστῶν, μεταβίβαζε αἰεί,
ὅπως πάντες γενώμεθα, μέτοχοι Βασιλείας, σὺν τοῖς Ἁγίοις
πασι, τοῖς πολυτρόπως τὴν ζωὴν, κτησαμένοις τὴν αἰώνιον.

Προκείμενον· Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος
ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος· Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς
αὐτοῦ ἐξανθήσει.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι. Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἥ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ φίλων καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. Καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν, κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα Πατρί.

Ταῖς τοῦ Μάρτυρός σου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προσόμοιον.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἦχος πλ.β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλη τῇ ὑπάρξει σου,

τὸν Ἰησοῦν ἀγαπήσας,
Μιχαὴλ πανένδοξε,
ἐν καιρῷ τῷ δέοντι ὡμολόγησας,
τὴν Αὐτοῦ θεότητα,
καὶ τὴν πλάνην Ἀγαρ,
θείῳ Πνεύματι κινούμενος,
κατεμυκτήρισας καὶ γενναιοψύχως ἀπέπτυσας·
διὸ καὶ ξιφοτέμῃσαι,
ὡς Κυρίου ἄκακον πρόβατον.
Νῦν δὲ Παραδείσου,
τὸν κῆπον κατοικῶν διηνεκῶς,
μνήσθητι πάντων τῶν ὅσοι σου,
μνήμην ἐορτάζομεν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀγγελώνυμον κλῆσιν, καὶ Ἀγγέλων τὴν δόξαν Μάρτυς
ἐπλούτησας· τὴν σάρκα τῷ Κυρίῳ, ἐνέγκας ὡς θυσίαν,
ἀφθαρσίαν ἐνδέδυσαι, ἧς κοινωνοὺς καὶ ἡμᾶς, ἀξίωσον
εὐχαῖς σου.

Ἡ στερρὰ ἐνστασίς σου καὶ ἡ ἄρρηκτος πίστις τεῖχος
γεγόνασι, δι' ὧν ὁμολογήσας, θεότητα Κυρίου, πρὸ ἀπίστων
τὴν κάραν σου, ἀποτμηθεὶς Μιχαὴλ, χορεύεις σὺν Ἀγίοις.

Λόγον ἄλλον μὴ λέγων, εἰ μὴ δοῦλος ὑπάρχω Κυρίου
γνήσιος, τὴν θείαν κεφαλὴν σου, ἐτμήθης ὡς ἀρνίον, καὶ
πιστοὺς πρὸς ἀγάπησιν, τοῦ Ἰησοῦ Μιχαὴλ, θαρρύνεις σὴ
ἀθλήσει.

Θεοτοκίον

Ἡ ἀγία σου κλῆσις, εἰρηνεύει καρδίας ἀνθρώπων Δέσποινα,
τῶν ἐπικαλουμένων, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, σὴν μητρῶαν
ἀντίληψιν, καὶ ἐκδιώκει ἐσμόν, πνευμάτων ἀκαθάρτων.

Ὡιδὴ η' . Τὸν Βασιλέα.

Μνήσθητι Μάρτυς, τῶν ἀσθενείαις κειμένων, καὶ ἐξαίτει
τὴν ἱασιν ταχεῖαν, ὅπως ἀνυμνῶσι, τὴν θεῖαν ἄθλησίν σου.

Ἰσχὺν παράσχου, τοῖς πολλαπλῶς θλιβομένοις, Μιχαὴλ
νεομάρτυς ταῖς εὐχαῖς σου, καὶ χαρὰν παράσχου, ἐν ταῖς
καρδίαις τούτων.

Νόσον καρκίνου, μακρυνον Μάρτυς τῶν ὅσοι, ὑποφέρουσι
καὶ ἐπιζητοῦσιν, ἄνεσιν τῶν πόνων, δεήσεσί σου θεαίαις.

Θεοτοκίον

Δίδου εἰρήνην, παντὶ τῷ κόσμῳ Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν
πάντων Εἰρηνάρχην, Τούτῳ καθ' ἐκάστην, πρεσβεύουσα
ἀπαύστως.

Ὡιδὴ θ' . Κυρίως Θεοτόκον.

Ἴδου ὁ θεῖος κῆπος! ὅστις δέδοταί σοι, ἔνθα οὐχὶ Μιχαὴλ
κόποι ἔσονται, ἀλλὰ τρυφὴ αἰωνία, καὶ ἀγαλλίασις.

Δουλείας ἀπηλλάγης, Μιχαὴλ τῷ ξίφει, ἐλευθερίαν λαβὼν
τὴν χριστόδωρον, διὸ παθῶν τῆς δουλείας, ἡμᾶς
ἀπάλλαξον.

Ὁ πρόων ὀνηλάτης, νῦν συμβασιλεύεις, τῷ Ἰησοῦ Μιχαήλ
καὶ αἰτήματα, ἡμῶν Αὐτῷ ἀναφέρεις, λύσιν αἰτούμενος.

Ὑπὲρ τῶν γεραιόντων, ἄθλησίν σου Μάρτυς, τὸν
στεφοδότην Δεσπότην ἱκέτευε, τοὺς πειρασμοὺς διαλύειν,
κακίστου δράκοντος.

Θεοτοκίον

Ανύμφευτε Παρθένε, σὺν χοροῖς ἁγίων, καὶ Μιχαήλ τῷ
σεπτῷ νεομάρτυρι, τῶν χριστωνύμων αἰτήσεις, Χριστῷ
προσάξατε.

εἶτα τό,

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν,
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

καὶ τὰ Μεγαλυνάρια

Χαίροις θεῖον βλάστημα Ἀθηνῶν, Μιχαήλ γενναῖε, ὁ
δουλείας πικρὰ δεσμά, διὰ μαρτυρίου, ὀλοτελῶς συντρίψας,
καὶ τῶν Νεομαρτύρων, φανεῖς συνόμιλος.

Κήπους ἐπιγείους καταλιπὼν, Κήπου Παραδείσου,
ἐγεγόνεις νῦν κηπουρός, τὸν Χριστὸν κηρύξας, Θεὸν πρὸ
ἀσεβούντων, ὧ Μιχαήλ καὶ στέφος, λαβὼν τοῦ Μάρτυρος.

Πίστει ἀσαλεύτῳ ἐδραιωθείς, πλάνην τὴν τῆς Ἄγαρ,
ἐσκυβάλισας Μιχαήλ, καὶ καταφρονήσας, τὰ τοῦ παρόντος
βίου, θυσία ὤφθης ζῶσα, τῷ Παντοκράτορι.

Χαίροις ἀγγελώνυμε Μιχαήλ, ὁ τῷ μαρτυρίῳ, τοῖς ἀγγέλοις
ἀριθμηθείς, καὶ νεομαρτύρων αὐξήσας τὴν χορείαν,
ἀθλητικῶς τελέσας, τὴν πολιτείαν σου.

Πρέσβευε Κυρίῳ ὦ Μιχαήλ, ὑπὲρ τῶν τιμώντων, ἄθλησίν
σου τὴν ἱεράν, ὅπως ἁμαρτίας ἐκφύγωμεν τὸ σκότος, καὶ
θείου Παραδείσου, ὀφθῶμεν μέτοχοι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

*Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.
καὶ τὰ τροπάρια*

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.
Πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες,
ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη
οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν.
Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα,
μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν·
ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὖσπλαγχνος
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.
Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός σου·

πάντες ἔργα χειρῶν σου
καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε.

Ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχήσαιμεν·
ῥυσθείμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων.
Σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν ψάλλομεν τὸ παρὸν προσόμοιον.
Ἦχος β.' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαίροις νεομάρτυς Μιχαήλ, ὁ Χριστὸν κηρύξας εὐτόλμως,
πρὸ ἀσεβούντων Θεόν, καὶ ἀπαρνησάμενος πάντα τοῦ βίου
τερπνά, μαρτυρίου μετέσχηκας, διὸ νῦν συγχαίρων, τοῖς
Αγίοις ἅπασιν, πάντας μνημόνευε, τοὺς ἐπιτελοῦντας ἐν
πόθῳ, τὴν ψυχοχαρμόσυνον μνήμην, τῆς γενναιοψύχου σου
ἀθλήσεως.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.
Τὴν παῖσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου, φύλαττε,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου,
τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ ὁ μόνος
οἰκτίρμων.

Δι' εὐχῶν.

Στίχοι

Πλάνην πατήσας, Μιχαήλ, τὴν τῆς Ἄγαρ,
Πλάνης πάσης φύλαττε τοὺς σὲ τιμῶντας.